

Τριμελές Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών 4597/1988,

Πηγή: Δ.Ε.Ν. 44/88 σελ. 654

Περίληψη: Έννοια εργατικού ατυχήματος. - Οι προθεσμίες που τάσσονται στον Κανονισμό Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας ΙΚΑ για την αναγγελία ατυχήματος είναι αποκλειστικές και δεν συγχωρείται, κατ' αρχήν, υπέρβαση. Δυνατότης αναστολής για λόγους ανωτέρας βίας.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: ANNA ΑΤΣΑΛΑΚΗ

Δικηγόροι: Ι. Μπερδεμπέ, Χρ. Ζήσης

Σύμφωνα με την έννοια των διατάξεων των άρθρων 8 παρ. 4 και 34 παρ. 1 του ΑΝ 1846/51 (ΦΕΚ 179), ως εργατικό ατύχημα θεωρείται κάθε βίαιο συμβάν που δημιουργεί αναπηρία, που παρακωλύει την εργασία, και το οποίο συνέβη κατά την εκτέλεση αυτής ή εξ αφορμής της. Το συμβάν αυτό πρέπει να βρίσκεται άμεσα ή έμμεσα σε σχέση αιτίου προς αποτέλεσμα ως προς την εργασία. Ως εργατικό θεωρείται και το ατύχημα που συνέβη κατά τη μετάβαση του ασφαλισμένου στον τόπο της εργασίας ή κατά την αποχώρηση από αυτόν, αρκεί να υπάρχει στην συγκεκριμένη περίπτωση αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της εργασίας και του ατυχήματος (ΣΤΕ, 2117/82, 4000/83, 2974/84, 350/87 κ.ά.).

Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 1 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ(1) "ο εργοδότης ή ο αντιπρόσωπος αυτού, ο ησφαλισμένος και, εν αδυναμία ή θανάτου τούτου, οι εξ αυτού έλκοντες δικαίωμα, ο τας πρώτας βοηθείας παρασχών ιατρός, πας υπάλληλος του Ιδρύματος, λαβών ως εκ της υπηρεσίας του γνώσιν, υποχρεούνται να αναγγείλωσιν εις το Υποκατάστημα του Ιδρύματος παν ατύχημα κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής επισυμβάν εις πρόσωπον υπαχθέν εις την ασφάλισιν". Περαιτέρω στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι "η αναγγελία του ατυχήματος δέον να γίνεται εντός 5 ημερών από του ατυχήματος". Τέλος στην παρ. 4 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι "Η ΤΔΕ δύναται να δεχθή δηλώσεις γενομένας εκπροθέσμως, οσάκις πείθεται ότι λόγοι εντελώς ανεξάρτητοι της θελήσεως των δηλούντων, παρημποδίσαν την έγκαιρον δήλωσιν. Εκ του λόγου όμως τούτου δεν παρατείνεται η προθεσμία πέραν του εξηκονθημέρου από του ατυχήματος, εκτός αν πρόκειται περί ατυχημάτων, ων συνέπεια ήτο ο θάνατος, οπότε η προθεσμία προς αναγγελίαν δύναται να παραταθή μέχρι δύο ετών, ή περί ατυχημάτων ων συνέπεια ήτο η απόλυτος αναπηρία του ησφαλισμένου, οπότε η προθεσμία παρατείνεται μέχρις ενός έτους από του ατυχήματος". Σύμφωνα με την έννοια των διατάξεων του άρθρου 21, του Κανονισμού, οι προθεσμίες που τάσσονται για τη δήλωση ατυχήματος είναι αποκλειστικές και δεν συγχωρείται κατ' αρχήν υπέρβασή τους. Από αυτό το λόγο όμως δεν κάμπτεται η γενική αρχή της αναστολής των προθεσμιών λόγω ανωτέρας βίας, ανεξάρτητα από τη δυνατότητα που παρέχει ο νόμος για αποδοχή εκπροθέσμων δηλώσεων, γιατί τέτοιος αποκλεισμός απαιτεί ρητή διάταξη (ΣΤΕ 298/76, 1941/85).

Με βάση τα πραγματικά περιστατικά το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπ' όψη όλα τα στοιχεία του φακέλλου και ειδικότερα την βεβαίωση του ελεγκτού γιατρού του ΙΚΑ, η οποία περιέχεται στη δήλωση ατυχήματος, ότι ο ασφαλισμένος νοσηλεύθηκε στο ΚΑΤ από 27.7.82 έως 25.7.83, καθώς επίσης και τις ιατρικές γνωματεύσεις του νοσοκομείου ΚΑΤ, από τις οποίες προκύπτει ότι αυτός νοσηλεύθηκε για αλλεπάλληλες χειρουργικές επεμβάσεις, χειρουργικούς καθαρισμούς, πλαστική δέρματος, οστεομεταμόσχευση κλπ., κρίνει ότι ο ασφαλισμένος δεν βρισκόταν λόγω της φύσεως της ασθένειάς του σε κατάσταση που του επέτρεπε να επιμεληθή των υποθέσεών του (ΣΤΕ 3867/78) και επομένως συνέτρεχε περίπτωση ανωτέρας βίας, η οποία συγχωρεί, σύμφωνα με τις διατάξεις που προαναφέρθηκαν και την ερμηνεία που δόθηκε σ' αυτές την εκπρόθεσμη υποβολή της δηλώσεως ατυχήματος.

(1) Βλ. και την υπ' αριθ. Φ.21/21/2712/86 απόφαση, με την οποία αντικατεστάθη το άρθρο 21 του Κανονισμού Ασφαλ. Αρμοδιότητας (ΔΕΝ 1987 σ. 47).